

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Digte

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 65.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613725358656/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Digter vil han stadig leve. Hans Livsfilosofi er enkel. Ligesom Falster, som han staar i Gæld til, priser han Maadeholdet og fordømmer Lasterne. Digtene er klart og logisk opbygget, og Sproget er ukonventionelt og personligt præget, hvad der giver hans Digte en Friskhed, som hæver dem over Tiden. Forbilledet i hans Verskunst har oprindeligt været Kingo og andre ældre Digtere, men det blev navnlig den nye tyske Visedigtning repræsenteret af Sperontes (Scholze), *Singende Muse an der Pleisse*, 1736 og senere, der gav ham Mønstret for en Række Digte (jf. S. 20). Han behersker til Fuldkommenhed de vanskelige Versformer, og hans Rimkunst er forbløffende sikker. Der er Klang i hans Strofer, hvad der ikke mindst skyldes en udstrakt Brug af Bogstavrim.

Da langt den største Del af Stubs Digtning kun er bevaret gennem Afskrifter og Tryk, kan oprindeligt fynske Træk i Sproget godt være udvisket. Fynskheder i Stubs Ordforraad finder man i Verset om Nordvestvinden »styler« = stritter og i Verset til Grev Rantzau og Oberstløjtnant Kentler »Brud« = Smerter. Fynsk er ligeledes Neutrum i »dette Dam« i Arien »Ach hører Himlens Ord« og »men« for »mens«, som forekommer et Par Gange.¹ Ogsaa fløy i Verset »Ved Vinen den klare« maa, som Kinch har formodet, være fynsk Form for flyv, hvad Brix med Urette afviser; jf. Note til Nr. 35. Som en »Fionicisme« nævner Brix »et lidet«, der forekommer et Par Gange i Stubs Brev til Juel 1741. Udtrykket kan dog ikke i Fynsk bruges i den Forbindelse, hvori Stub her bruger det.

Naar Stub stadig erindres paa Ærø og Taasinge, og Nyerup fortæller, at hans Viser og vittige Indfald i hans Ungdom i Stubs Egn paa Fyn overalt var i Folkemunde, ligesom han længe erindredes i Ribe, skyldes det ikke mindst hans usædvanlige Evne til at improvisere. Af Stubs Improvisationer og Smaavers er utvivlsomt adskilligt gaaet tabt. At det kun skulde være »Fragmenter« af

¹ Nr. 18 »Som en nøjsom« V. 5 og Nr. 98 »Bedrøvet Verdens Glæde« V. 2.